

Ujlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2015. január

Ferenc pápa üzenete a Béke Világnapra

Az elmúlt évtizedekben szép szokássá vált, hogy a Szentatya békeszózatokkal fordul a világ felé. Ez a törekvés egybecseng az Ószövetségnek a Messiás küldetésére vonatkozó tanításával és Jézus szavaival. A próféták úgy jövendöltek a Messiásról, mint a „*béke fejedelméről*” (Iz 9,5), Jézus pedig, amikor küldetést adott apostolainak így szólt hozzájuk: „*Békességet hagyok rátok, az én békémet adom nektek*”. (Jn 14,27). A pápának, az év kezdetén mondott üzenete, mindig tartalmaz valami sajátosságot, ami az adott kor embere számára időszerű. Szent Péter jelenlegi utódja egy nagyon aktuális, sokak számára talán még nem eléggé ismert jelenségre hívja fel a figyelmet. A gazdagok gyakran úgy tudják fenntartani jólétüket, hogy kizsákmányolják a szegényeket. Erről a jelenségről FERENC PÁPA így ír:

„Napjainkban az emberi tudat pozitív fejlődése következtében formailag eltörölték a világban a rabszolgaságot, mint az emberi jogok alapvető megsértését. A nemzetközi jog megkérdőjelezhetetlen tétele, hogy minden egyes emberi személynek joga van rá, hogy ne lehessen rabszolgá- vagy szolgáskorban.

Ennek ellenére, noha a nemzetközi közösség számos egyezményt fogadott el, hogy véget vessen a rabszolgaság minden formájának, és számos stratégiát határozott meg, amellyel küzd ez ellen a jelenség ellen, még ma is emberek millióit, gyermekeket, minden korosztályhoz tartozó férfiakat és nőket fosztanak meg szabadságuktól és kényszerítenek arra, hogy a rabszolgákéhoz hasonló körülmények között éljenek.

Gondolok itt azokra a munkásokra és munkásnőkre, köztük kiskorúakra, akiket a házimunka, a mezőgazdaság, a kézműves ipar, a bányászat terén formálisan vagy informálisan szolgaként foglalkoztatnak. Egyes országokban a munkára vonatkozó törvények nem felelnek meg a minimális nemzetközi normáknak sem, másutt a törvények védik ugyan a dolgozókat, ám az illegálisan foglalkoztatottakra ez nem vonatkozik.

Gondolok a drámai útjukon éhségtől szenvedő számos migráns életkörülményeire, akiket megfosztanak szabadságuktól, javaiktól és fizikailag és szexuálisan kihasználják. Azokra is gondolok, akik a nehéz, félelemmel teli és bizonytalan út után embertelen körülmények közé bezárva kénytelenek élni. Azokra is

gondolok, akik különböző társadalmi, politikai vagy gazdasági okokból illegalitásba kényszerülnek, valamint azokra, akik a törvényesség megőrzéséért cserébe elfogadják, hogy méltatlan körülmények között éljenek és dolgozzanak. Példa erre az is, amikor a nemzeti törvényhozások olyan struktúrákat hoznak létre vagy fogadnak el, ahol a migráns munkavállaló függ a munkaadótól, például azáltal, hogy a tartózkodási engedélyt a munkaszerződéshez köti... Igen, a „rabszolgamunkára” gondolok.

A prostitúcióra kényszerített személyekre is gondolok, akik között kiskorúak is vannak, a szexuális rabszolgánokra és rabszolgákra; a házasságra kényszerített nőkre, azokra, akiket egy házasság érdekében eladnak vagy férjük halála után családon belül továbbadnak anélkül, hogy joguk volna ehhez hozzájárulásukat adni vagy azt megtagadni.

Nem tehetem meg, hogy ne gondoljak azokra a fiatalokra és felnőttekre, akik a szervkereskedelem tárgyai, akiket katonának soroznak be, koldulásra kényszerítenek, vagy olyan illegális tevékenységekbe vonnak be erőszakkal, mint a kábítószerrel előállítás és terjesztése, vagy akár a nemzetközi örökbefogadás álcázott formái.

Végül azokra is gondolok, akiket elrabolnak és fogva tartanak a terrorista csoportok, hogy céljaikra felhasználják őket, mint harcosokat, vagy, főként a lányok és asszonyok esetében, mint szexuális rabszolgákat. Közülük sokan eltűnnek, vannak, akiket többször eladnak, vannak, akiket megkínóznak, megcsónkítanak vagy meg is ölnék.”

A Szentatya így fejezi be üzenetét:

„Látnunk kell, hogy világméretű problémával állunk szemben, amely meghaladja egy közösség vagy akár egy nemzet kompetenciáját. Ahhoz, hogy megoldást találjunk rá, olyan méretű mozgósítás szükséges, amely összemérhető magával a jelenséggel. Ezért fordulok felhívással minden jószándékú férfihez és nőhöz, és mindazokhoz, akik közelről vagy távolról, akár az intézmények legfelsőbb szintjein szemlélik a jelenkori rabszolgaság borzalmát: ne legyenek cinkosai ennek a bűnnek, ne fordítsák félre a tekintetüket testvéreik szenvedése láttán, akiket megfosztanak szabadságuktól és méltóságuktól, hanem legyen bátorságuk hozzá, hogy megérintsék Krisztus szenvedő testét, amely megmu-

tatkozik abban a számtalan arcban, akiket ő maga »legkisebb testvéreinek« (vö. Mt 25,40.45) nevez.”

Tudjuk, hogy Isten mindnyájunknak felteszi majd a kérdést: „Mit tettél testvéreddel?” (vö. Ter 4,9-10). A közöny globalizációja, amely ma számos testvérünk életére rátelepszik, arra int minket, hogy legyünk a

szolidaritás és testvériség globalizációjának munkálói, amely visszaadhatja számukra a reményt, s így újra elindulhassanak azon az úton, amely korunk problémái és új lehetőségei között vezet, s amit Isten a mi kezünkbe helyez.

F.a.

Házszentelések Újlakon

Plébániánk - a Ferenc pápa által meghirdetett misszió és „új evangelizáció” szellemében - egy ősi szokást kíván megeleveníteni, és időszerűvé tenni. Régi hagyomány az Egyházban, hogy Vízkereszt ünnepét követő időben a keresztény családok meghívják a plébánost, hogy áldja meg lakásukat, házukat. Általában ez az esemény ebéd vagy vacsora keretén belül történt, jó lehetőséget adva a mélyebb tartalmú beszélgetésekre. Amióta azonban a plébánián lelkipásztori munkát végző papok száma csökkent, - talán éppen tehermentesítésük miatt, - a házszentelések száma is ritkább lett. A Szentatya misszióra buzdító törekvése arra indít minket, hogy a házszentelések módját újra gondoljuk, és az evangelizáció szolgálatába állítsuk.

A plébánia képviselő testülete örömmel fogadta a „házszentelés” (valójában: megáldás) hagyományát felújítani szándékozó kezdeményezést, amely szerint a lelkipásztor a hívek segítségével egy-egy délután vagy este több családot is felkereshetne, és így, bár rövidebb

látogatás során, de a lényegét kiemelő módon, közösségben történne meg a házszentelés. Ennek feltétele az, hogy híveink közül sokan vállaljanak ún. „utca apostolságot”, vagyis azt, hogy házukban vagy a környékükön, az ott ismerős lakótársaikkal beszélgetve előkészítsék a szertartást - megfelelő tapintattal, a korábban széles körben ismert és alkalmazott hagyomány szépségét kiemelve. Így a pap házról-házra járva, az "utca apostol" és esetleg más ismerősök által is kísérvé közvetítené Isten kegyelmét. A rövid szertartás lehetőséget adna a lelkipásztor és a hívek közötti kapcsolat felvételére, amely a későbbiekben elmélyülhetne, lehetővé téve a családokban elő gyermekek megkeresztelését, meghívásukat a plébániai közösségeinkbe, és az idősek, betegek lelki gondozását is.

Imádkozzunk azért, hogy ez a régi, de formájában mégis új szokás plébániánk lelki életének gazdagodását szolgálja!

Ferenc atya

Urunk megjelenése (Vízkereszt)

Az ünnep görög neve: Epifánia, azaz megjelenés, mégpedig Krisztusnak, a Felkentnek a megjelenése. Az egyik legkorábbi, már a III/IV-ik századtól megült keresztény ünnep, a keleti egyházak napjainkban is ezen a napon emlékeznek meg Jézus születéséről. Valóban, a Karácsony, azaz Jézus születése is megjelenés; Isten kiválasztott népe, illetve e népnek azon tagjai számára, akik készséges szívvel követik az angyalok dicsőítő énekét. Vízkeresztkor – Krisztus megjelenésére tekintve – három további eseményre gondolunk. Az első: a kisdéd Jézusnak a zsidóságon kívüliek számára való „megjelenése”, a napkeleti bölcsek látogatása, akiket a csillag vezetett el a jászolhoz. A második a felnőtt Krisztusnak, mint Isten szeretett Fiának a „megjelenése”, amikor Krisztus a Jordánban alámerülve felvette János keresztségét (erre utal az ünnep neve – ezt az eseményt azonban a II. Vatikáni Zsinat óta a következő vasárnapon ünnepeljük), és ezzel kezdetét vette üdvözítői küldetése, nyilvános működése. És végül, az előzőhöz szorosan kapcsolódva, az első

csodájáról is megemlékezünk (ugyancsak a Zsinat óta egy közbenső hétköznapon), amelynek során borrá lett a víz a Kánai menyegzőn, megjelenítve Krisztus Isteni hatalmát. Mindhárom esetben a közénk szállt, emberi testet öltött Isten mutatkozik meg. Olyan dolog ez a megmutakozás- megjelenés, amelyre ma is rácsodálkozunk, vagy legalábbis rá kellene csodálkozunk, merthogy a természetfelettinek a természetiben, a végtelenek a végesben való megjelenése egyáltalán nem természetes, nem magától értetődő. Át kell éreznünk ezeknek a pillanatoknak az egész üdvösségtörténetre kiható nagyszerűségét, egyben azt a kivételetességet is, amelyben részesülünk mi emberek, amikor ezt számunkra is láthatóvá, átélhetővé teszi emberszerető Istenünk. Merthogy erről van szó mindegyik Megjelenésben: Istennek az emberek iránti végtelen és feltétlen szeretetéről.

Az ünnep „időzítése” – az újév kezdetén – időszerű és erőteljes felhívás számunkra, hogy a most következő évben tényleg engedjük megjelenni, pontosabban

vegyük észre, hogy Krisztus, az Élő Isten Fia a mi életünkben, nekünk is megjelent, és újra meg újra megjelenik. Végtelen szeretettel, egyben végtelen tapintattal: nem tör be ajtóstul a házba, hanem ránk vár, hogy megnyíljunk előtte: „Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.” (Jel 3, 20). Vízkereszt ünnepe bizonyára azért is kap akkora hangsúlyt a liturgiában is, hogy megnyissa valamennyiünk szemét és szívét az Emberszerető Isten megjelenésére, jelenlétére.

Ettől az évtől kezdve ez a liturgikus hangsúly még jobban érvényesül: most már nem lehet újdonság számunkra, hogy hosszú évtizedek után, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia múlt évi döntését követően, Vízkereszt „kötelező ünnepét” hazánkban ismét a napján, január 6-án ünnepeljük. Idősebbek még emlékezhetünk arra, hogy ez a régi-új megoldás a kommunista rendszer idején, gyakorlati okokból változott meg úgy, hogy a Vízkereszthez legközelebbi vasárnapra „került át” az ünnep, pontosabban annak a megünneplése. Ideje volt hát visszahelyezni az őt

megillető eredeti dátumra, akkor is, ha tudjuk, hogy január 6-a továbbra sem állami ünnep, azaz munkanap maradt.

A kötelező (régebben úgy mondtuk: parancsolt) ünnepet a katolikus Egyházban szentmisével és munkaszünettel kell megszentelni (aminek hanyagságból történő elmulasztása halálos bűn) – ami tehát még a jelen körülmények között is kétségtelenül külön odafigyelést, kisebb-nagyobb áldozatvállalást igényel a részünkről. Jó lenne, ha – követve a napkeleti bölcsék példáját – Vízkereszt napján mi is drága ajándékot tudnánk adni Jézusnak: az egész napot neki szentelve az emberi teremtmények számára adatott legdrágább kincsükből, az időből. Ha Neki adjuk, azonnal vissza is kapjuk, mert ez a nap csodálatos ajándék-alkalom lehet számunkra, hogy imában és elmélkedésben vágyakozással és szeretettel gondoljunk a Vele való majdani boldog találkozásra: mert Vízkereszt ünnepében benne rejlik Krisztus második eljövetelekor bekövetkező végső megjelenésének az üzenete is.

Fejérdy Tamás

Jézus megkeresztelése

(Mt 1,9-11)

Történt azokban a napokban, hogy eljött Jézus a galileai Názáretből, és János megkeresztelte őt a Jordánban. Amint feljött a vízből, látta, hogy megnyílnak az egek, és a Lelket, mint galambot leszállni rá. Az égből szózat hangzott: »Te vagy az én szeretett fiam, benned kedvem telik«

Szinte kimeríthetetlen, mennyi szimbólum található ebben a rövid evangéliumi részletben. Jézus, aki nem bűnös, eljön Keresztelő Jánoshoz, beáll a bűnösök közé, közénk, sorsközösséget vállal velünk. Nemcsak emberként viselkedik, hanem vállalja emberségünk gyengeségeit is.

János (és az Ósegyház is) alámerítéssel keresztelt. Így kell érteni, hogy feljött a vízből. Az egek azonban

az ösbüntől, Jézus eljöveteléig zárva voltak. Most, hogy Jézus megkezdte nyilvános működését megnyílnak, ismét van kapcsolat az ember és Isten között. A Szentlélek, a Harmadik Isteni Személy megkezdte működését.

Izajás próféta jövendöléseiben olvashatjuk az Isten Szolgájáról szóló négy költeményt, amely a messiás eljöveteléről és sorsáról szól. Az szózat éppen az első szózat lelegejét idézi. Egyértelmű a mondanivaló: megérkezett a Messiás, ő lesz az, aki Dávid fiaként üdvösséget hoz, megváltja az emberiséget bűneitől, aki lehetővé teszi a kiengesztelődést Istennel. Az egek többé nem záródnak be.

Balthazár Zsolt

Kedves Erzsike!

Feltűnt sokaknak itt Újlakon, hogy néhány hete már, nem látunk téged a vasárnap 9 órai szentmiséken a szentélyben a ministránsok között. Megtudtam, hogy megbetegedtél és a rokonaid Győrbe vittek.

Nagyon remélem, reméljük, hogy mielőbb megerősödsz és visszatérsz közénk. Ide tartozol, hisz ezt a közösséget szolgálod, már ki tudja, mióta. Az újlaki hívek közül jó néhányat te ismerttélt meg hitünk alapjaival és vezettél el az első szentáldozásig. Sokak gyermekét, sőt talán már unokáját is. Isten iránti elkötelezettséged, és áldozatkészséged mindenki

számára ismert, személyes példamutatásodra jó odafigyelünk.

Szívesen segítesz és lehet rád számítani. Mi, hitoktatók is sokat köszönhetünk neked. Ha kellett, bíztattál, ösztönöztél, bátorítottál bennünket, és ha nem voltunk elegenden, az első szóra beálltál újra tanítani.

Kívánom, hogy gyógyulj meg hamar, mert jó lenne már viszontlátni téged - ahogy nem csak a Szeretet újságot, hanem a szeretetedet is osztogatod nekünk.

Budapest, 2014. december 30.

Jüling Erika

EMLÉKLAP

Évfordulós házaspárok

Szent Család vasárnapján, december 28-án köszöntöttük az évfordulós házaspárokat a Szent István teremben. Komoly gárda jött össze, hiszen a ünnepeltek többsége már jóval túljutott a 40. éves évfordulón. Pohárköszöntőjükkor felidéztek Ferenc pápa élesen és egyenesen megfogalmazott szavait a családok állapotáról: „Ezer sebből véreznek”. De örömmel állapítottuk meg, milyen jó, hogy ezek a szavak az ünnepeltekre éppen nem vonatkoznak.

A házaspárok az évfordulós emléklapjuk átvételekor néhány mondatot mondtak magukról, megismerkedésükről, eddigi életükről, gyermekeikről, unokáikról. Ezek a mondatok megható tanúságtételek voltak, de tanúságtétel volt a közben megérkező Balogh (10. évfordulós) házaspár pusztá megjelenése is három kicsi gyermekükkel. Keményék (30.), Makaiék (45.), Ruzshtiek (45.), Balthazárék (50.) és Budaiék (55.) után Szabó Lajos (55.) a szeretetet adó-vevő szívről szólt, ami az unokáiban is működik. Cseh László (55.) pedig a szólás és hallgatás házasságon belüli szabályát fogalmazta meg, ami mindnyájunkat felderített. Felesége, Geyer Magdolna pedig Kosztolányi: A házasság „válsága” című írását olvasta fel. Ebből itt egy jellegzetes költői-művészi gondolatot idézünk, azt, ahol a házasságot a versek szépségéhez hasonlítja:

„Vannak, akik a házasság erkölcsét korlátnak érzik. Ezek hasonlítanak azokhoz, akik a szonett jambusait, strófa-szerkezetét nyúgnak tekintik, visszatérő, négyes rímeiben nem veszik észre a folyton megújuló varázst s csodálkoznak azon, hogy egyesek így írnak, holott a próza korlátlanágában is csaponghatnának. Hiányzik belőlük a művészet: az életművészet.”

De volt, akitől szomorúbb szó is elhangzott, hogy vajon a következő évfordulókra jelen lehet-e majd. Erre szinte válaszul mondta el az ünnepi alkalomra választott verset a többiekénél sokkal fiatalabb Kemény Gábor (30.) a házaspári szerelemről, Képes Géza: Vallomás című versét. Ennek utolsó sorait alább idézzük:

Ha már emberek szívében sem élek:
a fák, folyók, rétek és csillagok
még századokig egymásnak beszélnek
szerelmemről, mely érted lobbogott.

Az ünneplők egy Medgyesi Sándorné Erzsi néninek szóló karácsonyi üdvözlő lapot írtak alá, aki 60 éves hitoktatói munkája során a jelenlevők közül többek gyermekeinek hitoktatója volt, és aki most idős betegként vidéken került otthonba.

Harmat Péter

**Kelt: Budapest-Újlak Sárlos Boldogasszony Plébánián
Szent Család Ünnepe
2014. december 28-án**

**Dr. Beran Ferenc
plébános**

Családi események decemberben:

A keresztség szentségében részesültek:

December 21: Dénes Bernát és Kaldau Anna Alíz

December 26: Fejérdy Blanka Borbála

Halottaink:

Ludvigh Gyuláné (90), Radó Aurél (86), Horányi Ferenc (73)

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ – 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ – 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmisék után ½ 8-ig.

Zsolozsma: pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekek váró házaspárokért ajánljuk fel minden

hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap első hétfőjén papokért imádkozunk 17⁰⁰ órától a Szent Erzsébet hittanteremben.

Minden hónap 27-én engesztelő szentmisét mutatunk be Szent Margit tiszteletére és szándékára.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335–3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ – 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök

16⁰⁰ – 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): szombat 16⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰ között.

Nyugdíjas klub: minden kedden délelőtt 10⁰⁰ órakor a Szent Erzsébet teremben.

Teadélelőtt: a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ órai szentmise után, a Szent Erzsébet teremben.

Kóruspróbák: hétfőn és csütörtökön 19⁰⁰–21⁰⁰ a Szent István teremben (Felhévizi u. 2.) Minden érdeklődőt szeretettel várunk személyesen a próbákon, vagy telefonon: Török Andrea karnagy, 20/483-0149

Schola próbák: szerdánként 19⁰⁰ -20³⁰ az oldalkápolnában.

Aki az egyházi hozzájárulást (adót) banki átutalással szeretné rendezni, megteheti ezt a plébánia OTP Banknál vezetett 11702036 - 20546803 számú számlájára történő befizetéssel.

A jótékony célú adományokat köszönettel vesszük az Újlaki Sarlós Boldogasszony Alapítvány OTP Banknál vezetett 11702036-20644877 számú számlájára történő befizetéssel, illetve banki átutalással.

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta.

Kiadja: Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Felelős szerkesztő: Dr. Beran Ferenc plébános. Cikkeket, híreket az plebanos@ujlakitemplom.hu címre, vagy a Felhévizi úti postaládába várjuk. **Lapzárta:** minden hónap 20-a.

Kosztolányi Dezső: Téli alkony

Aranylanak a halvány ablakok...
Küzd a sugár a hamvazó sötéttel,
fönn a tetőn sok vén kémény pőfékel,
a hősik messze selymesen ragyog.

Beszélget a kályhánál a család,
a téli alkony nesztelen leszállott.
Mint áldozásra készülő leányok,
csipkés ruhába állanak a fák.

A hazatérő félve, csöndesen lép,
retteg zavarni az út szűzi csendjét,
az ébredő nesz álmos, elhaló.

S az ónszin égből, a halk éjszakában
táncolva, zengve és zenélve lágyan,
fehér rózsákként hull alá a hó.